UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Calepinus Ad librum

Calepino, Ambrogio

Venetijs, 1509

G ante L

urn:nbn:de:hbz:466:1-97861

Visual Library

Quoꝝ alter letitia geſtiat: alter dolore crucief. Significat ēt qñqꝫ geſtire deſiderare: ſiue vehementer cupere: ſꝫ ſꝑ cū geſtu aliquo: vt apud Ter. in phor. Ego illi ſuccenſeā ipſuꝫ geſtio mihi dari in ꝯſpectū nūc ſua vt ſciat culpa lenē patrē illum factū eē accerrimū. Qñqꝫ etiaꝫ letari ſiue delectari: ſed tamen cōgeſtu. Perſius. Nō hic qui in crepidis gloriarū ludere geſtit. Aug. libro ſecūdo conf. vbi me pater ī balneis vidit pubeſcentē quaſi iam ex hoc in nepotes geſtiret gaudēs matri indicauit. Per tranſlationē. Cice. locutus ē pro Marcello. Parietes mediuſſfidius vt mihi videf huius curie gratias agere geſtiūt ideſt q̈ſi geſtu videtur mihi parietes gratias agere. Et hoc vt Ceſari gratularef. Huiꝰ cōpoſitū ē pregeſtio quod eſt valde geſtio vt exponit Priſcia. Hora. libro primo. car. Ludere cum vitulis ſalicto pregeſtientis.

Geſticolor. aris. geſtum facio. Columella in pref. Nec minus corporum geſticulatorem ſcrupuloſiſſime requirant ſaltationis ac muſice ſtudioſi.

Geſticularius. a. um. quod ad facientem actus letitie pertinet.

Geſa haſta. vide in dictione Ceſa.

Geſſus fluuius apud Iones.

Geſſuri. pe. pro. regio in aſia.

Geſſemani. pe. cor. villa pinguiſſima interpretatur.

Geſſen. locus egypti in quo habitauit Iacob.

Geth: allophylorū ciuitas fuit. Hec nunc appellatur zaph.

Gethe: ppl'i in ſcythia europea. q̇dā gethas dacos appellant: vt Apianus. Stra. arbitratur eos eē gethas q̇ ad pontū in oriētē ſpectāt. Helius Spartianꝰ gethas dici gothos. d̄ his. Oui. li. de ponto. Nulla getis toto gēs eſt trucul ētior orbe. Huiꝰ nominis nominatiuus ſingularis eſt getha. vel gethes.

G ante I

Giarus pe. cor. Inſula pua ex cycladibꝰ circuitu. xij. miliū paſſuū ad quā noxij damnabanf. Iuue. Pluraliter dixit aude aliq̇d breuibus giaris ⁊ carcere dignū vt alias etiaꝫ notaret.

Gibber: ⁊ gibboſus: ⁊ gibberoſus: q̇ gibbū ideſt tumorē in dorſo hꝫ quāuis ⁊ pro alio quocūqꝫ tumore ſolido ponaf Iuuenalis Attritus galea mediiſqꝫ in naribus ingēs gibbꝰ ⁊ acre malū ſemꝑ ſtillantis ocelli. Gibbus ⁊ Gibba ipſe tumor. Plynius Gallinarū genus gibbarum vocat. Ipſe quoqꝫ gibbus nominaf gibber. Iuuenalis. Attritus gibbere naſus. Iulius firmicus tradit naſci giberoſos: qui in ſeptima parte arietis habuerint horoſcopum. Cor. Celſus tamen docet ſtrumam extantiam quandam intergo. Gibbum vero in pectore.

Gigas gigātis vir altiſſime ſtature: ⁊ terre filiꝰ a poetis fingif. cū nihil aliō gigātes fuiſſe credēdū ſit q̄ȝ hoīuꝫ q̈ndā īpiā gētē deos negātē: ⁊ id̄o creditā deos e celeſti ſede pellere voluiſſe. Hic gigāteꝰ a. uꝫ. nomē poſſeſſiuū. Iosephꝰ v̄o lib. j. antiq̇. dicit gigantes fuiſſe ex demonibꝰ incubis ꝓgenitos. Idem Auguſt. li. xvj. ciui. dei. Et Euſebius de prepara. lib. vij.

Gigantomachia gigantum pugna.

Gigeria: vide in dictione Gingeria.

Gigno. is. genui. vel gignui. ſecundum. Diom. genitū ſignificat Genero Lact. libro. iiij. Hac conditione gignimur. Huiꝰ cōpoſitū eſt Ingigno qđ eſt intus gigno Columella libro q̈rto Tanquā naturali ⁊ ingenita ſceleritate laborantibus. Hinc ignis dictus eſt q̄ in eo nihil gignatur ⁊ Pregnans que iaꝫ occupata eſt in generando quod conceperit. ⁊ benignus nomen compoſitum ex bono ⁊ gignendo.

Gilo: nomen ciuitatis: a qua Gilonite penultima producta homines in ea habitantes dicuntur. Eſt ⁊ nomen viri. Iuuenalis. Unciolam proculeius habet: ſed gilo deuncem.

Giluus color. medius inter album ⁊ rufum. color Mellinus.

Gindes: fluuius qui per dardanos fluens ingreditur tygrim.

Gingiue. pe. ꝓ. in q̇bus dentes ſūt a gignēdis dētibus. Lactantius libro de opi. Dentes aūt ipſos ne magis horrori quā ornamēto eſſent gingiuis mollibꝰ q̄ a gignendis dētibus nominanf. ac deinde labiorū tegminibus honeſtauit. Iuuenalis. Frāgendus miſero pinguia panis inremi. Huius diminutiuū ē Gingiuula. Apul. Complanatorem tumide gingiuule.

Gingrio. is. gingrij gingritum. Eſt autem Gingrire anſerū vocis propriū. Unde genus quoddam tibiarum exiguarum a voce anſerum. gingriue dicuntur. A quibꝰ gingritor tibicē.

Gingreria: ex multis opſonijs decerpta appellāf. Quidā tamē gigeria ſine. n. ſcribūt. Eſſeqꝫ gallinarū īteſtina ⁊ q̄ cū his coquebanf: Lucil. gigeria ſūt ſine alio his veſcamur alacriter.

Gion: fluuius q̄ apud egyptios nilus vocatur. In paradiſo oriens vniuerſam circuit ethiopiam Ioſephus. Gion quoqꝫ ꝑ egyptum fluens oſtendit eum qui nobis ab oriente redditur quem greci appellant nilum. Significatqꝫ hoc nomē terre hiatum. Quo nomine etiam vocatus eſt mons in iudea. apud quem Salomon in regem vnctus fuit.

Girgillus inſtrumentum quo fili reuoluuntur.

Girim: mons apud garamantas in quo naſci gemmas vetuſtas teſtata eſt.

G ante L

Glaber. a. um. q̄ eſt leue. ⁊ ſine pilis Plau. in aul. Tu iſtum gallum ſi ſapis glabriorem reddes mihi quā voluſius ludiꝰ Nonius de doctoꝝ īdagine. Legif q̄ ludis p̄ſulis pueri eēnt glabri ac de piles pp etatē quos antiq̇ ludios appellabāt. Auguſti. libro ſexto ci. dei. A q̇bus aūt ſperneneſ glabros. aut male barbatos videremus. Huiꝰ diminutiuū ē glabellus glabra ēt ſiue glabello vocaf interſtitiū ſupercilia ſupra naſum diſterminans. quia ſine pilis eſſe conſueuit. Martianus capella. libro primo. Quarum vna deoſculata philologie frontē illic vbi pubenciliorum diſcriminat glabelle medietas.

Glabriones idē qđ galabri. Et apđ romanos erat glabrionum familia. Ex qua Accilius glabrio vir romanus fuit.

Glabreta. a Columella dicunf loca q̇ nihil ferūt Hec greci phalacras q̈ſi calueta appellant q̇ ſatis fructicibuſqꝫ nuda ſunt.

Glabreſco glaber fio. ꝓprie glabeſcere. eſt ſine pilis aut capillis aut plumis fieri. qđ euenit nōnūq̄ȝ morbo aliquo Transferf ēt qñqꝫ ad herbas. Col. lib. ij. Nā dū a pecudibus legumina proculcantur: herbe etiam vngulis atterunf. Atqꝫ ita glabreſcit: ⁊ fit idonea ſeminibus. area ideſt fit glabra mundaqꝫ.

Glacies: aqua cōgelata a gelu. quaſi gelacies.

Glaciari eſt in glaciem conuerti. Plyn. Flore eius aquam glaciari Pythagoras tradit.

Glacitare. proprium eſt vocis anſerum. Ouid. Cacabat hinc ꝑdix hinc glacitat improbus anſer.

Gladius: enſis a clade dici videf. quia ad cladē ſit inuētus. Dr ⁊ gladiū neutro gñe: vt docet Uarro. Hic Digladior. aris. d̄ quo alibi. Eſt ⁊ gladius genus piſcis marini.

Gladiolus: paruus gladius. Quo noīe etiam dicta ē herba quedam: quod ſit folijs gladij ſimilis. Flores habet purpureos.

Gladiatores dimicatores dicuntur. Cice. libro tertio ad heren. Tāquā gladiator habuerit. Inter gladiatores ſpecialiter ſūt retiarij q̇ aduerſus mirmillonē pugnabāt dc̄i a rete qđ ſub ſcuto gerebāt vt mirmillonē inualuerēt Mirmillones dicebanf gladiatores q̇ genere quodā gallice armature vtebātur: qđ mirmilloniū dicebaf Uñ galli ante nō mirmillones vocabanf in quorum galeis piſcis effigies erat. Solebant autē retiarij aduerſus mirmillonem pugnantes hec verba cantare. Non te peto piſcem peto: quid me fugis galle.

Gladiatura. e. ars ipſa gladiatorum.

Gladiatorius. a. um. qđ ad gladios ꝑtinet. Uñ Spectacula gladiatoria. Cyprianus ad donatū. Paratur gladiatorius ludꝰ vt libidinē crudeliū luminū ſanguis oblectet Salu. Itē ex ſenatus ꝯſilio decreuere: vt gladiatorie familie capuā ⁊ īter ceterа municipia diſtribuenf. De gladiatorū origine ac cā. Iulius Capitolinus hꝫ hoc pacto. Multi dicunt apud veteres hāc deuotionem cōtra hoſtes factā vt ciuiū ſanguine ligato ſpem pugnaꝝ fortunā ſatiarēt. Alij hoc litteris tradūt. qđ veriſimillimus credo Ituros ad bellū romanos debuiſſe pugnas videre ⁊ vulnera ⁊ ferrū ⁊ nudos inter ſe coeuntes ne ī bello armatos hoſtes timerent: aut vulnera ⁊ ſanguinē perhorreſcerent. Hinc mos tractus videtur vt imperatores ad bellum proficiſcentes munus darēt gladiatorium.

Glaneus nomen proprium viri Chij qui primus omnium ferri compactionem fertur excogitaſſe.

Glaphyrus.penultima producta:feſtiu⁹ iucundus ornatus politus.concauus ſulptus famoſus aſtutus.

Glans glandis ⁊ glandis glandis dici poteſt pro fructu arboris quercus ⁊ aliarū arborū grādiferarū. Plyn. li. xvj. Dulciſſima ē omniū glans phagi. Uir. Et cōcuſſa tantū pluit ilice glādis. Sed quia ex his homines quōdā viuebāt glādis. appellationē vt vlpianus ſentit oēs fructus cōtinētur. Hinc glans plumbū quod eſt in modū glandis formatuꝫ. Salu. in Jug. Pars eminus glāde aut lapidibus pugnare. Itē glans pars ſumma colis dicitur quę perpetuo tegitur oculo ſimilis. Pręputium enī pellis eſt qua glans tegitur. Coles ipſe penis a quo Colei pendent. Rurſus glandes ſeu glandulę ē morbus faucium ob quādā glandis ſimilitudinem. Ibi eniꝫ eſt caro glandulosa:quę ab antiquis boni ſaporis putabaᷣ. Mar. Partitur apri glandulas paleſtritis. Apitius. Interpones pulpas pulli glandulas edonas. Hinc illa ps ſuis laudatiſſima:glandium dictum ē. Solens aūt hę glandulę intumeſcere adeo vt hominem graui morbo infeſtent. Hūc morbū etiā Tonſillas dicūt Plyn. lib. xxxvij. de Electro. Padeo annexa fabula : euidente cā. Hodieqꝫ trāſpadanorū agreſtib⁹ maxīe decoris cā ſed ⁊ medicinę quoniā tōſillis crediᷣ reſiſtere ⁊ faucium vitijs. Idem li. xj. Tonſille in hoīe in ſue glandulę q̄ iter eas vuę noīe vltimo depēdet palato. A glās fiunt glandeus.a.um. glanduleſus.a.um. glandifer. glandula diminutiuum. Juglans. ⁊ Dijuglans. glandatio.

Glandatio.glandium collectio. ⁊ paſtio ſuum ex glandibus.

Glandiū pars quędā inteſtinorū ē vt inquit Priſ. Alij volunt eſſe partē Apri iuxta ceruicē vel ipſam ceruicē In hac enim glandulę poſitę ſunt. Plau. in cap. Pertrūcauit trib⁹ tergoribus glandia. Inde Caro glādionica. Idē ī Mene. glādionicā ſuillā:lardū pernā. Eſſe aūt ſuis hāc. peculiarē laudem oſtendit Col. q̄ porcū laudat q̄ eſt amplę ⁊ glanduloſę ceruicis. Dicunᷣ etiā glandulę de homine. Celſus lib. iiij. Itemqꝫ arterię quas parotidas vocant ſurſum procedētes vltra aures feruntur ⁊ in ipſis ceruicibus glandulę poſite ſunt.

Glarea.pe.cor.ſabuloſa quę in fluuiorū ripis:vel maris littoribus reperiᷣ. Hiero. In terra aurū quęritur ⁊ de fluuiorū alueis ſplendens profertur glarea. Liui. Aut īpulſa leui turbatur glarea vena: Huius diminutiuum eſt Glareola cum accentu in antepenultima. Plau. Glareolaꝫ manu effundens.

Glareoſus.a.um. qđ ē penū glarea. Ply. libro xxvj. Silari⁹ naſciᷣ glareoſis ⁊ perennibus riuis cubitalis apij ſimilitudine

Glaſtum.herba ſimilis plantagini qua britanni ſe inficiunt vt auctor eſt Cęſar:quo horridiori ſint aſpectu in pugna. Efficit enim cęruleum colorem.

Glaux grece γλαυξ auis noctua a qua glaucus color.

Glaucus color vti Placid⁹ gāmaticus docet īterdū poniᷣ ꝑ viridi. Eſt enī q̄ admixtū hꝫ virori alborē. Uñ Uirg. Glaucas ſalices ⁊ oliuas dixit. Itē in hominibus ⁊ equis glauci oculi ꝑ ſplendidis dicunᷣ. Hūc colorē quidā Cęſium vocāt. Legimus nōnūqꝫ ⁊ maris colorē glaucū: ſed tūc quādo caneſcit fluctibus. Unde Glaucus de⁹ marinus ſenior fingitur ex piſcatore cōuerſus in deū gramine guſtato. Fuit ⁊ alius Glaucus qui primus ferri conſolidaturam inuenit. Alius Hippoliti filius a quo Jones nati ſunt reges. Multiqꝫ hoc nomine ſunt vocati. Et Glaucus nomen piſcis eſt.

Glauciū herbę genus ſylueſtris ⁊ erraticę runagrum vocatur Alij paralaion dicunt. Naſcuntur in afflatu maris : aut nitroſo loco inde nomen aſſumpſit. Nam Glaucus cęruleum ſignificat qui color eſt maris.

Glaucinum grece dr̄ oleum muſtum hoc eſt expreſſum anteq̄ oliuę premantur. Nam γλαυκος grece:latine muſtum.

Glaucoma.atis. Glaucomatū.ati. ⁊ Glaucoma.mę. vitiū humoris eius qui cryſtallinus appellaᷣ in colorē glaucū mutantis in oculo. Plau. in Mili. Glauconiā ad oculos obijciemus. Serenus. Si vō horrendū ducēt glaucomata plumbū: ſpiritus alterius poteſt qui grana cymini pallentis madens virus exhalat in ipſos. Hypochyſis vō ſiue quod idem eſt. Hypochymata quę nos ſuffiones vocamus oculorum fit ex humore inter corneam ⁊ cryſtallinam partem concreto. Interdumqꝫ hęc oculi potentię qua cerniter ſe opponit.

Glaucopis.pe.cor.idis.habens oculos cęſios:Quo nomine dicta eſt pallas quę a latinis dicitur Cęſia. Diodo. ſcribit aerē nominatum eſſe pallada. ⁊ ideo dicit glaucopin quoniaꝫ aer glauci hoc eſt viridis ſit aſpectus.

Gleſſaria inſula in oceano germanico quę Solino teſte cryſtallum dat ſuccinum.

Gleba:cęſpes terrę. dicta ꝙ ſit q̄ſi globus. Huius diminutiuū ē glebula. Col. li. j. Eadē euētilata mūdiora ſūt lapilliſqꝫ carēt ⁊ glebutis quas per trituram fere terrena remittit area.

Glis: gliſſis generis fęminini. terra argylloſa. glis glitis etiam generis fęm. Carduus dicitur glis gliris. generis maſculini. animal muri ſimile. nutritur in arboribus. Mar. Somniculoſos ille porrigit glires. Idem Tota mihi dormit hyems et pinguior illo tempore ſum quo me nil niſi ſomnus alit. Hīc glirarium. pro loco in quo nutriuntur glires. Uar. glirariuꝫ diſſimili rōne hr̄ . ꝙ aqua ſed maccria locus ſerpitur.

Gliſco.creſco. Liui. li. vj. gliſcente in dies ſedictione. Ideꝫ pingueſco. Col. li. ij. Prius tamen q̄ꝫ exilem terrā iterem⁹ ſtercorare ꝯueniet. Nā eo q̄ſi pabulo gliſcit. Idē lib. viij. Paleis q̄ pene omnibus regionibus abūdāt ēt gliſcit. ſ. aſinus Itē ardeo cupio: vt ī hymno. Nā gliſcit aīus ꝑmere cātib⁹ viciorū genus optimū Huius cōpoſitū eſt Pergliſco. Columella li. ix. Que prima luna ſaginari cępta viceſima pergliſcit.

Globus ⁊ globū vtroqꝫ modo dr̄ ꝑ corpore ſolido vndiqꝫ rotundo quē greci Sphęrā appellant. Uir. Lucentēqꝫ globū. Poniᷣ quandoqꝫ pro multitudine hominum: ſiue aliorum animalium: aut alterius cuiuſqꝫ rei ſimul collecta ⁊ quaſi cō globata. Sal. Alij fiducia gnaritatis locorum occultam fugā ſparſi: alij globis eruptionem tentauerūt. Sciendūꝫ ꝙ ſi globus ex filo aut alia ſimili re factus ſit glomus dicitur. A globus fit globoſus.a.um. pro rotundo ſpiſſatoqꝫ.

Globo globas. a ceruo aduno. a quo conglobo: de quo ſupra.

Glocido.as.pe.cor. propriū ē vocis gallinarū cū ouis incubiturę ſunt. Quod fit crebris ſingultibus interiecta voce acuta:

Glocio.is. idem qđ glocido. Col. li. ix. Obſeruare debet cuſtos dū edāt oua vt ea q̄ nata ſūt recolligantᷣ : notenturqꝫ quoqꝫ die ſint edita : ⁊ q̄ꝫ recentiſſima ſupponantur glocientibus.

Glomus glomi. ⁊ glomus.eris. eſt globus ex filo factus.

Glomero.as.pe.cor. Implico ⁊ globi ſpeciē formo: ſiue filū induco. Per trāſlationē glomerare ſumiᷣ ꝑ ꝯgregare accumulare. Uirg. Et fędā glomerāt tēpeſtatē ībribus atris collectę ex alto nubes. Hinc fit cōpoſituꝫ. Agglomero quod eſt applico adiungo. Uirg. Et lateri agglomerant noſtro.

Gloria eſt frequens de aliquo fama cum laude. Quinti. Cōſentiens laus bonorꝫ gloria appellaᷣ. Hāc Aug. dixit eē iudiciuꝫ hoīum bñ de hoībus opināriū. Et tñ inanis gloria vitiorum plęrunqꝫ Laudatrix: que diffinitur ꝙ ſit popularis fama et honeſtatis ſimulatione ꝑueniens. Ci. li. off. Uix inuenitur q̄ laboribus ſuſceptis: periculiſqꝫ aditis non quaſi mercedem rerum geſtaꝝ deſideret gloriam. Inter gloriam ⁊ claritatem hoc intereſt vt inquit Sene. li. xviij. epiſtolarum moralium Quod gloria multorum indicijs conſtat. claritas bonorum.

Gloriola dimi. ē. Ci. Luceio. Illa nos cupiditas incendit ꝙ alacres aīo ſumus vt cęteri viuentibus nobis ex libris tuis nos cognoſcant ⁊ noſmetipſi gloriola noſtra perfruamur.

Glorioſus. gloria plenus. vt. ſus. hō. ſus. dies. ſus. triūphus. cuius contrarium eſt Inglorius: qui nulla laude aut gloria dignus eſt: ⁊ veluti ignobilis. Uir. lib. iiij. ge. Ille horridus alter deſidia latamqꝫ trahens inglorius aluū. Interduꝫ tñ glorioſus affectionē ſigt̄ ⁊ in malū: vt glorioſus dicatur q̄ ſe inaniter iactat: vel alterius inani laudatione effertur. ⁊ laudari quęrit: vt miles glorioſus apud Ter.

Glorio aris. ꝯſtruiᷣ mō cū ꝑpoſitōe de. Lac. ō ira. apollodorus q̄dē vt de ciui ⁊ populari ſua gloriaᷣ. Mō ſinę ꝑpoſitione.

Gloriabundus qui abunde gloriatur.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Glos.appellatur mariti ſoroꝛ:atq; idem fr̄is vxoꝛ.

Gloſſa.ę.ꝑ duplex.ſſ.latine lingua dicitur. Unde gloſſę ⁊ gloſſaria ꝑ īterp̄tatiōibꝰ ponūt̄.ꝙ vice lingue h̄ ē vice doctoꝛis fungat̄.Quintil.gloſſe ſūt ſecretioꝛis linguę expoſitiōes.

Gloſſemata.ſignificant vocem minus vſitatam.

Gloſſematici:qui gloſſas conficiunt.

Globo.is.coꝛticē detrabo.vnde Et pecus glubi dicitur cū pellis detrabitur.Cato de re ruſ.Salictum ſuo tp̄e cędito: glubito:arteq; alligato.libꝛū conſeruato.Sue.de Tyber.Boni paſtoꝛis eē tondere pecus:non deglubere.

Gluma.folliciculus grani frumētarij.a glubēdo.ꝙ eo folliculo deglubat̄ granū:hoc ē decoꝛticet̄.Auctoꝛ Uar..li.j.d̄ re ruſ.

Glucidatū.ſuaue ⁊ iucūdū a gręco γλυκυ quod dulce ſig̃t.

Glutio.is.iui.itū.deuoꝛo. Juue.quales tunc epulas ipſum glutiſſe putamus induperatoꝛem. Hinc fit deglutio.

Gluto.guloſus.Amb. Sic amat diapolus filios ſuos vt ꝑdat: ſicut amat gluto poꝛcellum vt comedat.

Gluten.⁊ glutinū.pe.coꝛ.colla.d̄r gręce.Aug. li. iiij.cō. Laudet te ex illis anima mea deꝰ creatoꝛ oīum: ſ; nō infingat̄ in eis glutino amoꝛis ꝑ ſenſus coꝛpis. Hīc glutinoſus.a.um.Ply. Prioꝛis laus vt recēs ſit ⁊ lenis:linguęq; glutinoſa.Col. In aſia myſiaq; denſa etiam glutinoſa terra maxime exuberat.

Glutino.as.pe.coꝛ.coniungo ferrumino.Ply. Uis bitubinis q̄ ſulphuris ſiſtit diſcutit attrabit glutinat: Idem. Quo genere ſiſtitur ſanguis:⁊ vulnus glutinatur. Huius compoſita. Agglutino Aug.li.iiij.cō. Quia non ē vera amicicia niſi cum eā tu agglutinas inter hęrentes tibi charitate diffuſa in coꝛdibꝰ nr̄is. Cōglutino Ply.li.xxiij. coꝛtex vitiū ⁊ folia arida vulneꝝ ſanguinem ſiſtunt: ipſumq; vulnus conglutinant. Deglutino.a glutine libero.idem.li.xxv. Purgant vlcera oculoꝛū:explentq; ⁊ ad cicatricē ꝓducunt.palpebras deglutināt

Glutinamētū:cōpactio:cōiunctio.Ply.li.xiij. Dep̄hēdit ⁊ lentigo.ſ.chartę oculis:ſed medijs inſerta glutina mentis.

Gluo.iſ.glui.diſtringo.valde ſtrigo.Uar.de re ruſ.Duricia eſt enim ea quę non ſolum ſtringit baccam.ſed etiā ramis gluit ac relinquit ad gelicidium.

G ante N

Gnarus: ⁊ Narus.d̄r ſcius ⁊ peritus. Gnaritas ſciētia. Salu. Namq; alij fiducia gnaritatis locoꝛū occulta fuga ſperſi:alij globis eruptionē tētauere. Hoꝛū ɔtraria ſūt Ignarꝰ ⁊ ignaritas.Gnare aduerbiū.ꝑite: ꝙ q̄ſq; apte. Apul. Qui Gnare id noſtris oculis cōtēplati ſumus. Uide in dictione Ignoꝛo Antiq̄ gnariter ꝓ gnare dixere a quo ꝓgnariter quod ſignificat audacter ſtrenue. Plau. Age iudica pꝛognariter.

Gnarauit Liuius poſuit: pꝛo eo quod eſt narrauit. ⁊ gnarauiſſe pꝛo narrauiſſe.

Gnoꝛo:as.ſcio.licet non ſit in vſu.ſed eius compoſita habētur Ignoꝛo ⁊ Dignoꝛo de quibus alibi.

Ggnauus ⁊ Nauus. Induſtius. De q̄bus in dictione Ignauia.

Gnathos. latine gena maxillaue dicitur aut bucca. Inde apud Teren. gnatho paraſitus.

Gneus coꝛpoꝛis inſignę eſt. ⁊ pꝛęnomen.

Gnidus.ciuitas lycię: q̄ duos poꝛtus habuit ⁊ in fronte inſulaꝫ q̄ ſtatia ſeptē ambitꝰ ɔplectebat̄. Theatralis ⁊ alta aggeribꝰ iūcta ɔtinēti.E gnido viri memoꝛabiles fuerunt. Eudoxus mathematicus Plat.ſodalis. ⁊ Agatharchides peripateticꝰ hiſtoꝛię cōditoꝛis Teopōpus Julio cęſari familiaris. ⁊ Arthemidoꝛus eius filius. Et his antiquioꝛ Cteſias qui xerſeꝫ medicatus eſt: ⁊ res ſyriacas ꝑſicaſq; conſcripſit.

Gnoſis.latine Cognitio: ſcientia notitia.

Gnoſos vrbs cretę in plano ſita: q̄ alio noīe Cerathus: vt ſcribit Stra.appellata fuit a fluuio. Ea fuit Minois regia Hinc gnoſius.a.uꝫ.⁊ gnoſidus.a.um.Suidas.κνωσιος ονομα κυριον και πολις της απο κνωσου κνωσος γαρ πολις εν τη κρητη.

Gnomones dīr q̄rti dētes:q̄bꝰ equoꝝ ętas dignoſcit̄. Alij gnomonē alr̄ accipiūt.Aug.i diale. Si detracti loco addas gnomonē q̄ hemcycli.ſpē ponit̄: plus tetragono maioꝛi qua detraxeras reddidiſti. Herodo.vo ſic Nā poluere ⁊ gnomonē: i. nomā ⁊.xij.diei partes a babylonijs gręci didicerunt.

G ante O

Gobius piſcis:qui ⁊ gobio dicitur. Iuue. Cuꝫ ſit tibi gobio tm̄ in loculis. Martia. Principium cęnę gobius eſſe ſolet.

Gomoꝛ.ꝓp̄e mēſura vini ē: vt īterp̄tat̄ Amb.in ep̄la ad Juſtū.

Gomoꝛra. ⁊ gomoꝛū vtroq; modo d̄r. ſicut Sodoma ⁊ ſodomum.Solinus de ſitu Judeę. Ibi duo oppida. Unum ſodomum.alterum gomorum appellatum.

Gonoꝛhęa. dici pōt ſemen fluens ſeminis fluxus. Nam γονος ſemē. ⁊ ρουρ fluxus γονος item filius dicit̄ quod patet per compoſita eius Antigonus Chꝛyſogonus.

Gorgias.nomē pꝛopꝛiū rethoꝛis celeberrimi : q̄ pulcherrimuꝫ libꝛū de cōcoꝛdia gręcis tunc inter ſe diſſidentibus recitauit olympię. Fuit ⁊ alius gargias ph̄us Leōtinus. qui auſus ē in cōuentu poſcere q̄ de re quiſq; vellet audire qui de omni re quecunq; in diſceptationē queſtionemq; vocare turſe copioſiſſime dicturum eſſe pꝛofitebatur.

Grogones. pe. coꝛ. dictę ſunt Phoꝛci filię.ſ. Scylla Meduſa Stenio ⁊ Euriale.q̄ Doꝛcades: Inſulas in oceano ęthiopico ſitas habitaſſe dīr ɔ heſperidū hoꝛtos q̄ ab agilitate nomen hn̄t γοργον enī agilē dicūt.ſcribit Diodo.fęminas fuiſſe in aphꝛica bellicoſas aduerſus q̄s Perſeus bellū geſſerit: ⁊ eaꝝ reginā Meduſaꝫ debellauerit:ac īterfecerit:ex cuius cruoꝛe vt ē ī fabl'is mox natꝰ ē pegaſus alatus equus: īde ad helicone boetię mōtē euolās ⁊ pede ſaxū feriēs πηγην h̄ ē fōtē aꝑuit: a quo pegaſus eſt noīatus: ⁊ ab eo fons ipſe hippocrene ſiue pegaſeus ſiue caballinꝰ dictus.a goꝛgone.eus.a.ū.Ouid goꝛgōeas tetigiſſe domos. Suid.τρεις γυναικες αι τος ουτον ειχον φοβερα τα προσωπα ως τοις ορωντας θνησκειν. και τι θρασο ποταμος η τοπος λιβυης ενθα αι γοργονες διετριβον.

Gotthia regia europe cōtermina dacię ⁊ nouergię: ex qua gotthi immanes populi.qui olim Italiam armis ſubegerunt.

G ante R

Grabatus pe.pꝛo. lectus exiguus in quo meridiari ſolēt.dictꝰ quaſi Carabatus:ꝙ in eo capite recūbamus καραρ enī caput. Βατον parū gręci dicūt. Unde ⁊ pꝛo lecticis pauperum ⁊ mendicantium grabati accipi ſolent: vt eſt illud in euangelio. Tolle grabatum tuū ⁊ ambula. Ci.ij.de diui. Diuerſa facit lectos ⁊ grabatus ait enī Cōcurſare oīum moꝛtalium q̄ vbiq; ſunt non modo lectos verumetiam grabatos.

Gracchus nomē auis coꝛnici ſimilis niſi ꝙ minoꝛ ē a voce quā facit vel a gerēdo dicta ꝙ iacta ſegetū ſemina gerat vel qꝛ ex oliuetis cubitū ſe recipiēs duas pedibꝰ baccas tertiā oꝛe ferat. Seu.ēt ꝙ gregatiꝫ volitet: ſiue a gracilitate ꝑꝑ ꝑꝛauitatē Eſt huic furādi nā ex quo nōnulli Monedulā eā appellauere a furādis monetis. Expꝛimit ſermonē humanuꝫ ⁊ cauea emiſſus reuertit̄. Huiꝰ diminutiuū ē gracculꝰ: Harū auium tria ſūt gn̄a: Mainſculę ſilioꝛes ſūt coꝛnicibus niſi ꝙ nigrioꝛes. Minimę ⁊ īter eas medię q̄bus roſtra ⁊ pedes rubent.

Gracchua per duplex cc. ⁊ cū aſpiratione. cognomē fuit familię romanę. Duo āt fuerūt gracchi fratres. Tiberius ⁊ caius ambo eloquentes quoꝛū eloquētię mr̄ Coꝛnelia multum cōtulit. verum ⁊ doctioꝛ ⁊ eloquentioꝛ fuit Caius q̄ erat minoꝛ natu: quo nemo plenioꝛ nemo vberioꝛ fuiſſe fertur grandis erat verbis: ſapiens ſententijs: genere toto grauis.

Gracile adiectiuū.pe.coꝛ.ſig̃t q̄d eſt tenue ac coꝛpoꝛe macilentum. Turpil. Noſti: q̄ſ ſit gracilli coꝛpoꝛe. Q̄d ⁊ gracilēs.tis d̄r ⁊ gracilentū. Neuius. Uide gracilentis coloꝛem. Interdum gracile ponit̄ pꝛo molli. Hoꝛa. Quis multa gracilis te puer in roſa. A gracilis fit gracilitas ⁊ gracilitudo.

Gradus ſunt ex quibus ſcalę conſtant: ⁊ quibus ad ędificioꝛuꝫ altiora cōſcenditur.a gradiendo dicti ꝙ per eos eatur. Uir. Aerea cui gradibus ſugebant limina.gradus ēt gradientiuꝫ pedū viciſſitudo eſt vt apud eundē.gradibuſq; ſonare compoſitis. Interdū gradus ſumit̄ ꝓ ſtādi firmitate. Ci.li.j.offi.